

Puheenjohtajan tervehdys

Kesäinen tervehdys! Viime kirjeessä olimme vaalitohinoissa. Loimun valtuustovaaleissa Pia Thomssen sai varasijan metsänhoitajien vaaliliiton kautta. Kiitos Pialle ja Helenalle ehdokkuudesta sekä kiitos kaikille äänestäneille! Yhdistyksen jäsen Aino Ässämäki pääsi valtuustoon. Onnittelut tästä!

Meillä on tulossa uratapahtumien syksy: syyskuussa järjestämme Loimun naisten urailan ja lokakuussa tutustumme Metsähallitukseen. Pikkujouluissa sekä vuosikokouksessa oli puhetta, että olisi mukava järjestää tapahtuma jonne kaikki Loimun naisjäsenet voisivat tulla keskustelemaan ja verkostoitumaan. Loimussa innostuttiin ideasta ja urapalvelupäällikkö Suvi Liikkanen lupautui toimimaan vetäjänä urailassa, jossa keskustellaan urista ja työn rahallisesta arvosta. Tapahtuma järjestetään Loimun tiloissa. Metsähallituksen vieraaksi pääsemme Tikkurilaan, heidän uudelle konttorilleen.

Ennen syksyn tuulia järjestämme perinteisen saunareissun tällä kertaa merellisissä tunnelmissa Katajanokan Allas Sea Poolissa elokuun viimeisellä viikolla. Kaikista tapahtumista tulee lisäinformaatiota lähempänä.

Hallituksen puolesta toivotamme kaikille rentouttavaa kesää! Ja lomahan on loma, vaikka vettä sataisi.

Loimun naisten urailta 20.9.2017

Naismetsänhoitajat kutsuvat kaikki Loimun naiset keskustelemaan urasta ja työn rahallisesta arvosta! Tilaisuudessa verkostoidutaan Loimun naisjäsenten kesken ja tutustutaan Loimun palveluihin. Kouluttajana toimii urapalvelupäällikkö Suvi Liikkanen Loimun toimistolta.

Tilaisuus järjestetään keskiviikkona 20.9. kello 17.00–19.30. Ilmoittautumiset viimeistään 13.9. osoitteella rantala.mirja@gmail.com. Kerrothan ilmoittautumisen yhteydessä, jos sinulla on erikoisruokavalio.

Naismetsänhoitajien kevätretki Villa Elfviin 28.5.2017

Sää suosi retkeläisiä, kun kokoontuimme Villa Elfvikin pihalla sunnuntaiamuna. Aloitimme kierroksen vuonna 1904 valmistuneesta jugendtyylisestä päärakennuksesta, jossa opas kertoi talon historiasta. Kuulimme muun muassa, että talon rakennuttanut vapaaherratar Elvira Standertskjöld piti tyttäriään Liseä ja Thelmaa niin tarkasti silmällä, että kumpikaan tytär ei päätynyt naimisiin, eikä saanut lapsia. Talo päättyi Espoon kaupungin omistukseen vuonna 1985, minkä jälkeen se kunnostettiin ja avattiin yleisölle vuonna 1992.

Seuraavaksi siirryimme pihamaalle, josta lehtometsässä ja rantaruovikossa kulkeva luontopolku alkaa. Biologi Anne Leinon johdattamana aloitimme keräämällä kasveja ja miettimällä, mitä niistä voisi syödä. Perheen pienimmät saivat värikortit ja etsivät värien mukaisia kukkia.

Polun varrella tutustuimme kasveihin, löysimme muutaman käävän ja tarkastelimme hyönteisten jättämiä syömäkuvioita. Kipusimme myös lintutorniin, josta olikin hyvät näkymät Laajalahdelle. Maininnan arvoista on myös se, että tämä noin 700 m pituinen luontopolku soveltuu myös lastenvaunujen kanssa liikkuville. Retken jälkeen osa osallistujista jatkoi Cafe Elfviikkiin kahville ja rupattelemaan.

Kiitos kaikille osallistujille mukavasta aamupäivästä!

Uratarina: Marja Hilska-Aaltonen

1. Kuka olet ja missä tehtävässä toimit?

Olen Marja Hilska-Aaltonen ja toimin metsäneuvoksena maa- ja metsätalousministeriössä, luonnonvaraosastolla, metsä- ja bioenergiayksikössä. Tehtäviini kuuluu metsätalouden tukijärjestelmän suunnitteluun, lainsäädännön valmisteluun, rahoitukseen ja toimeenpanon valvontaan liittyvät tehtävät. Toimin asiantuntijana myös muissa metsäsektoria koskevissa säädös- ja toimeenpanotehtävissä. Erityisesti metsätalouden vesiensuojeluun liittyvät kysymykset ovat vuosia olleet kiinteä osa tehtäviäni. Tällä hetkellä suurin huolenaihe on, miten saada metsänomistajat kiinnostumaan tilojen yhteisinä toteutettavista metsätie- ja suometsän hoitohankkeista. Koordinoin myös luonnonvarakeskuksen metsäsektorin tutkimus- ja viranomaistehtäviä maa- ja metsätalousministeriössä.

2. Miksi olet mukana Naismetsänhoitajissa?

Naismetsänhoitajissa tapaa saman koulutuksen omaavia mutta eri aloilla toimivia naisia. Tapamisissa kuulen erilaisista, meneillään olevista metsäalaa koskevista asioista ja saan omaan työhöni uusia näkökulmia. Aina on myös mukavaa tavata eri-ikäisiä naisihmisiä uusia tuttavuuksia ja vanhoja kavereita vuosikymmenien varrelta.

3. Millaisia haasteita olet kohdannut työurallasi? Miten niistä on selvitty?

On ollut sopeuduttava työelämään, jonka lähtökohdat ovat hyvin miehiset. Usein olen ollut ainoana naisena metsänhoitoon ja metsänparannukseen liittyvissä tilaisuuksissa. Tapa selviytyä on olla oma itsensä, joka vanhemmiten on luonnistunut paljon helpommin kuin aikanaan nuorena metsänhoitajana.

4. Kuinka ylläpidät osaamistasi?

Pyrin osallistumaan koulutukseen ja erilaisiin seminaareihin, joita on tarjolla laajemmin kuin pelkkiin jokapäiväisiin tehtäviini liittyen. Itse asiassa uudet työtehtävät opettavat kaikkein

eniten. Vaikka olenkin ollut metsätalouden tukien kanssa ”naimisissa” vuodesta 1983 lähtien, ovat tehtävieni painotukset muuttunut säännöllisesti. Varsinkin EU-jäsenyys toi aikaan aivan uusia haasteita virkatöihin samoin kuin aikanaan Metlan johtokunnan jäsenyys ja toimiminen noin 7 vuoden ajan yksikön päällikkönä.

5. Kuinka onnistuu työ ja perheen/ vapaa-ajan yhdistäminen?

Työn ja vapaa-ajan eriyttäminen on toiminnallisesti helppoa, mutta kun on tietyn alan asiantuntija, tarkastelee maailmaa ja ympäröivää yhteiskuntaa aina oman asiantuntijuuden silmälasien läpi. Mielenkiintoiset keskustelut eri ihmisten kanssa vapaa-ajalla ja työssä peilaavat taustojamme ja kiinnostuksen kohteita. Lapsiperheen elämä oli tietysti rikasta ja vaihtelevaa ja työasiat painuivat taka-alalle työpäivän jälkeen ja lomien aikana, vaikka työasioita ei voinutkaan kieltää pyörimästä taustalla. Onni oli, että mieheni työaika on aina ollut säännöllisempi kuin minun ja hänen työpaikkansa sijaitsi lähempänä kotia ja lasten päivähoitopaikkaa. Perhepäivähoidossa lapset eivät myöskään sairastaneet kovin paljon.

6. Miten uskot metsäalalla vaadittavan osaamisen muuttuvan tulevina vuosina?

Enemmän tietojärjestelmien hyödyntämiseen liittyvää tietämystä tarvitaan totta kai tulevaisuudessa. Mutta myös palveluhenkisyttä, johtamis- viestintä- ja esiintymistaitoja.

7. Kerro joku työelämäsi huippuhetki.

Hienoja hetkiä ovat olleet tunnustukset, joita olen saanut metsänhoidon ja metsänparannuksen eteen tehdystä työstä Tapiolta, Metsänparannussäätiöltä ja Tieyhdistykseltä. Mieleenpainuvaa oli myös osallistuminen Maailman 13. metsäkongressiin Buenos Airesissa. Hauskaa oli, kun valtioneuvoston esittelyn päätteeksi keskustelin pääministeri Stubbinkanssa jääkiekosta, josta en juuri mitään tiedä.

8. Mitä vielä haluaisit saavuttaa työurallasi?

Työurasta ei ole paljon jäljellä, joten kunniallinen eläkkeelle pääsy on tavoitteena.

